

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tot „chestia valahă“.

(*) Deputații maghiari fac adevărat sport în „chestia valahă“. Îndeosebi marele agent Pázmándy caută să se distingă ează pe terenul „politice de naționalități“. În ședința dela 28 c. a Dietei, dînsul a cerut nu revizuirea legii de naționalități numai, în care zice că prea-ni-se dau multe drepturi, ci drept măsură preventivă *contra Ligei*, a cerut să se facă poliție de stat, mai ales la frontieră, — a cerut mai departe — și aceasta-i batjocura cea mai tristă! — ca față cu însemnitații politici români, tratamentul să fie încă înăsprit.

Ear' Dieta l-a ascultat cu atenție, mulți l-au aprobat chiar. Ba dacă ar atrîna numai dela dînsii, deputații maghiari repede ar și revizui constituția în sens „patriotic“: „pentru salvarea națiunii maghiare atacată de agitatorii valachi“...

Aceasta arată intoleranța nemărginită a celor din Dieta maghiară, cari — ce ironie! — își iau pomposul nume de „părinți ai patriei“.

Ei merg cu cruzimea până acolo, încât nu s'ar mulțumi să persecute numai pe Români în libertate, ci chiar și pe aceia, cari stau în temnițe.

Nu credem să ne înșelăm afirmând, că în toată Europa, nici chiar Turcii, nu au ajuns la o decadentă morală mai înspăimîntătoare.

În ajunul mileniului, atunci când mai ales se laudă cu vechia și „liberala“ lor constituție, se găsesc deputați maghiari cari cer până și tiranisarea însemnitaților politici. Parcă și așa nu este destul de păcătos tratamentul cărui sunt supuși iubiiții nostri martiri!

Noi nici nu înțelegem de altfel, cum adecă ei ar pute fi mai rău tratați. Pentru-că s'a ajuns deja cu dînsii la minimum, peste care trecînd, începe curata barbarie. Visite nu li-se mai permite aproape de loc; cei din Seghedin sînt ținuți izolați unul de altul, adesea chiar singuri, ceea-ce este contra legii. Pe deasupra apoi o mulțime de șicane, toate foarte proprii de a le amări vieța.

Rămâne numai — pentru-ca „chestia valahă“ să se resolve în sens „patriotic“ — să fie opriți de a-și lua hrană intelectuală și trupească... Altcieva nu se mai poate face contra lor... Ori poate să fie duși în pivnițele dela Ilava

și să fie îmbrăcați în haine de robi ordinari.

Să o facă și asta, să condenseze numai ură peste ură și dorul de răsunare să-l mărească... Atunci, numai atunci, „părinții patriei“ o să vadă în ce chip criminal s'au jucat cu interesele vitale ale statului.

De altfel legislații maghiari nu sînt decât consecuenți. Și până aci ei au crezut că resoală „chestia valahă“ prin procurori și gendarmi. Este natural, că după-ce s'au convins despre insuficiența acestor două mijloace, să meargă mai departe: să ceară poliție de stat și înăsprirea pedepselor în temnițele de stat.

Perfidia este numai motivarea. Se ia anume ca pretext Liga. N'au curagiul să mărturisească intențiile ofensive, ci vor să mascheze totul sub cuvînt că iau măsuri de apărare.

Prin cruzime însă și prin perfidie nu s'a rezolvat nici o chestie mare. Se vor convinge repede „părinții patriei“ că cu atât mai puțin se poate rezolva în acest chip „chestia valahă“.

Alegeri? Toată lumea este scandalizată de alegerea din Nitra. Discuția ce s'a făcut asupra ei în camera deputaților, se vede că va fi un început de îmbunătățire (?) al spiritului public. „Vaterland“ scrie un articol foarte interesant din care scoatem pasagiul următor:

„Deja ne vin știri din „Ardeal“ și și din municipiile Ungariei, că în toată liniștea guvernul prepară alegerile generale și anume că organele guvernului dau a se înțelege lămurit că ele au să organizeze în secret elementele catolice pentru alegerile posibile chiar în primăvară“.

Noi recomandăm aceste șire bărbatilor de încredere români și le atragem atențiunea să observe bine ce se petrece.

Ziarul vienez este de părere că lui Bánffy nu i-se pot permite alegeri, deoarece judecînd după-ce a făcut la Nitra, unde i-au trebuit 1500 de soldați, el ar avea lipsă la alegerea celor 415 deputați din Dietă de — 622.500 soldați! Un războiu în toată țeara.

Congresul bisericii sîrbești. Paul Drakulics și-a făcut interpelarea sa. El a spus că are știri sigure că de trei-ori patriarhul a cerut ca ministrul să anuțe M. Sale conchemarea congresului și că totuși autonomia legală a bisericii sîrbești a devenit iluzorie. În 1893, la începutul anului, presidiul

congresului a supus guvernului mai multe statute votate la congres pentru a obține sancționarea și totuși ele nu s'au reîntors încă la comitetul permanent al congresului. De ce? Și ce are de gînd să facă guvernul?

Viena și Ungaria. „Budapester Tagblatt“ primește dela o persoană „în relațiuni cu Curtea vieneză“ o scrisoare, în care se zice:

„Aici, în Viena, simțimentul este că lucrurile noastre nu mai pot merge în tactul de până acum și toată lumea facepe a vorbi earăși de contele Khuen Hedervary. Coroana nu se angajază pentru br. Desider Bánffy“.

O declarație a văduvei prinse-se de Coroană Stefania, în favorul Croaților.

„Hazánk“ de'a 28 Martie n. spune într'un entrefilet, că partidul filoitalian din comuna Volsca de lângă Fiume a înaintat o petiție văduvei prinse-se de Coroană Stefania, prin care a voit să-i exchidă pe Croați din comitetul comunal, și aceasta cu prestigiul prinsesei. Prinseasa a răspuns imediat acestei petițiuni. Răspunsul a fost favorabil — Croaților, căci eață ce se spune în acest răspuns dat de prinseasa Stefania:

„Eu nimic nu voi să fac în contra Croaților; fie a lor puterea și domnia! Cu plăcere îmi aduc aminte cum l-au apărut și la 1848 pe soorul meu, dar' și altfel Croații au merite însemnate pentru Tron“.

„Hazánk“ observă, că partidul filoitalian a făcut mare greșală, că s'a adresat cu o asemenea afacere la prinseasa; mai mare greșală au făcut însă — zice foia maghiară — sfetnicii prinsesei, care i-au dictat un astfel de răspuns. De altfel — termină „Hazánk“ — scris este, că „Mulier taceat in ecclesia!“

Din parlamentul maghiar.

Ședința dela 26 Martie.

Nitra.

(Urmare și fine).

Când, la întrebarea faimosului president că pentru cine votează cutare alegător, acesta răspunde pe deplin deslușit, că: „votiez pentru tînrul conte Zichy János“, Tarnoczy li spunea fiecareia: că există doi tineri conți Zichy János, poate votezi pentru Sfîntul Ioan Nepomuk? Aceasta a fost prima întrebare, știind că toți alegătorii sînt oameni evlavioși; și făcuse el socoteala că dacă va stăruia asupra numelui de Sf. Ioan Nepomuk, alegătorul va cadă în capcană. Unii într-adevăr s'au și lăsat înșelați și când spuneau,

că da votează pentru Sf. Ioan Nepomuk, li respingea scurt. Ear' când marea, parte a alegătorilor se împotriva zicînd, că ei nu știu dacă e sfînt, ori ba, ci simplu votează pentru tînrul conte Zichy János, Tarnoczy li gonja cu vorbe, că alegătorul nici nu știe pentru care dintre cei doi Zichy să voteze.

Dacă vrîmul lăsa afară cuvîntul „grof“, cinstitul president spunea că el „nu cunoaște pe simplul cetățean Zichy János“.

Peste tot Pázmándy a făcut experiența, că din 5 alegători d'ai lui Zichy, Tarnoczy admeta numai unul — înainte de a meazi; ear' după prînz, când vedea că a îngrămădit destule voturi pentru Latkóczy, admitea din 3 unul dintre Zichy-isti.

Casul cu preoții și canonicii care așteptau în ploaie și frig, l'am povestit într'unul din numerii precedenți: lipsește numai un amănunt revoltător: Tarnoczy puse pe un Jidănaș murdar să-i privegheze. (Se aud strigăte! *Zivodny! Akasztófárvaló!*)

Cam cu acest incident Pázmándy încheie povestirea, pe care o completează încă doi alți deputați care au fost la fața locului: Kund Jenő și Okolicsányi László. Amîndoi aduc multe laude poporului slovac.

Ministrul Perczel anunță, că contra lui Tarnoczy a orînduit cercetare disciplinară la „propria cerere“. (Grozave hohote peste tot).

Helpy cere trimiterea unei comisii parlamentare cercetătoare, la care se adaugă și Ugron Ákos, desvoltînd mai pe larg chestiunea.

Drakulics vrea să fie scurt, căci orele 2 se apropie, și știe că partidul guvernamental își iubește mult stomacul. „Aci sînt destui de aceia, care au mandate falsificate, dar' nu se poate zice despre ei că ar fi jucători cu cărți masluite. Ceea-ce s'a petrecut însă la Nitra, e adevăratul joc fals, cu al cărui asemenea cas s'a întîmplat numai în 1884 la Magyar-Lápos, când se combăteau groful Bethlen Pál și groful Teleki Domokos. Și această alegere o pusesela cale fișpanul de atunci și actualul ministru-president; e lucru într-adevăr curios, că după 11 ani s'a repetat tot o asemenea alegere, tocmai când Bánffy trage ițele alegătorilor“.

Discuția va urma și mâne.

Ședința dela 28 Martie.

Mai mulți deputați opoziționali vorbesc, concludînd cu toții că numai o comisiune parlamentară poate face lumină deplină asupra nelegiuirilor dela Nitra.

Gróful Batthányi Tivadar povestește între altele, că la Nitra toate oficiile timp de mai multe zile nainte de alegere și-

neau praznic, deoarece-ce slujbașii erau puși să facă servicii de *corteji*. Trebuie deci scos la iveală dacă șefii de oficiu ei înșiși n'au dat voe inferiorilor, sau dacă poate și șefii au căpătat ordin din de sus. Dacă acest din urmă cas s'ar dovedi, ministrii trebuiesc trași la răspundere... Ceea-ce de altfel s'a întîmplat la Nitra, se ține de sistemul electoral al lui Bánffy, căci asemenea lucruri s'au petrecut și în Ciacaturn... Prin urmare Wlassics ar trebui și el să-și depună mandatul... Depunerea mandatului din partea lui Latkóczy nu poate îndestuli opiniunea publică, căci însuși ministrul-president este vinovat“.

Cere comisie parlamentară.

Perczel se trudește a se spîla pe sine, pe guvernul și pe Tarnoczy & Comp. cu — ghiciti cu ce? Cu apă cât se poate de murdară și săpun greu mirositor: cu nelegiuirile altora. Reese din toate: decadența morală a tuturor partidelor politice maghiare.

La sfîrșit Drakulics interpelează guvernul privitor la congresul bisericesc sîrb, și anume:

1. Deoarece-ce știu pozitiv, că metropoliul gr-or. din Carloveș și patriarhul sîrb a rugat deja de trei-ori guvernul, de a înștiința pe M. Sa despre convocarea congresului bisericii gr-or. sîrbești, a se pute întru-ntrul pentru a rezolvi afacerile, ce-i sînt prescrise chiar de legea, a căror regulare în fiecare an devine necesară, precum și pentru alte lucruri urgente, — întreb guvernul, dacă e dispus a comunica M. Sale această intenție a patriarhului și a face astfel posibilă întrunirea congresului? Dacă nu: ce motive aduce pentru a fi îndemnat să împedice activitatea acestui organ autonom de prima ordine al bisericii gr-or. sîrbești și a face astfel iluzorie autonomia lui garantată?

2. Presidiul congresului a înaintat guvernului încă la începutul anului 1893 mai multe statute aduse de congres spre a le exopera sancționarea din partea M. Sale. Deși de atunci au trecut doi ani, statutele acestea n'au fost încă retrimise comitetului statornic al congresului. Întreb deci pe dl ministru de culte și instrucție: care este pricina, că privitor la înțirirea statutelor nu s'a luat încă nici o dispoziție. Are oare guvernul de gînd să iee cât de curînd o dispoziție în această privință?

După această interpelare, Szilágyi anunță proiectul de lege modificat despre libera exerciere a religiei să fie trimis comisiunilor pentru afacerile de drept și religio-nare; ear' proiectul de lege despre recepțiunea Ovirelor, respins de Casa Magnaților, va fi pus la timp la ordinea zilei.

FOIȚA „TRIBUNEI“

BUSTUL.

Comedie în două acte de F. Zell.

Dupa novela cu același nume de Edmond About's.)

Trad. de Iuliu Popescu.

Actul I.

(Urmare.)

Scena a VII-a.

Cei de mai nainte. Madame Michaud. Un servitor.

Madame Michaud (cătră servitor, care ține în mînă o coală de hîrtie îndoită de-a lungul): Vino numai, dragul meu, ne vom cerea norocul la acești domni! (vede pe Daniel) Un străin?!

Victorine (cătră Daniel): Mătușa mea!

Daniel (cu sinceritate): Bună dimineața, Madame Michaud!

Madame Michaud (cu înstrăinare): Ce doriți?!

Victorine: Dl Daniel Périn?!

Madame Michaud (mai amabil): Sculptorul meu? Pe unde dracul ai intrat aici?

Daniel (arată locul): Pe aici, peste zid!

Madame Michaud: Tot respectul, în privința aceasta nu te pot imita! Dar' a propo, tinere, ce să se întîmple cu bulgărul cel de lut, ce ai trimis aici?!

Daniel: Pămîntul de modelat? Îmi trebuie pentru bustul d-voastre! Doamnă!

Madame Michaud (iute): Ei! Pe toți dracii! Eu m'am înțeles pentru marmoră albă, și dacă crezi, că mă voi lăsa să fiu frămîntată din lut, nu 'ți-ai găsit omul!

Daniel: Marmora ni-o rezervăm la urmă!

Tournois: După cât știu eu, regulile sculpturii pretind mai întăiu o schiță de lut!

Marsal: Da, de lut!

Daniel: Care după aceea se toarnă în ghips, pentru-ca în fine să se execute în marmoră!

Madame Michaud: Ce de derangiere!

Victorine (a parte): De bună-seamă vrea să câștige timp?

Madame Michaud: Dar' crezi d-ta, că eu 'ți-oi poza o jumătate de an, asta n'o pot suporta?!

Daniel: Eu vă promit, doamnă, că după 3—4 zile nu voi mai ave lipsă de d-voastră! Bine înțeles, dacă îmi pozați bine!

Madame Michaud (se așează cu gravitate pe scaunul din grădina): Eu nu fac nimic pe jumătate, — tinere — eată! Vezi așa voi să-ți pozez! (Își ia o poză forțată, comică și țepăună).

Daniel: Așa ar fi cam prea forțat!

Cu cât e mai natural, — cu atât mai bine! Ba 'mi-ar plăce chiar, dacă în decursul ședințelor ați ave societate.

Victorine: Eu îți voi ține de urft, mătușică!

Tournois: Și eu!

Marsal: Și eu voi ședé cu dumneavoastră!

Daniel (face un gest de puțină dis-plăcere).

Madame Michaud: Domnii se vor fi cunoscînd doar'?

Victorine: Eu i-am prezentat!

Madame Michaud (cătră Daniel): Amîndoi sînt fiitorii nepotei mele, ei nu ne vor centurba ședința! Dar' 'ți-o spun de acum, trebuie să mă măgulești puțin! Nu vreau ca Victorine să capete o bufniță!

Victorine: O — mătușică!

Marsal: Bufniță, un cap atât de marcat!

Daniel (corigînd): Marcant!

Marsal: Marcant! D-voastră aveți ceva așa bătrîn — bătrîn.

Daniel (corigînd): Antic!

Marsal: Ceva antic — profilul dumneavoastră!

Madame Michaud: Ei da, nu este din cele ordinare, — aceasta 'mi-s'a spus adeseori! Profilele frumoase au dispărut din generația voastră! (Se uită pe rînd la cei prezenți).

Marsal (arătîndu-se în profil): De, eu așa crede!

Madame Michaud: Ah, fugi de aici cu capul d-tale de bostan! (arată pe Daniel): Tînrul acesta e încă cel mai frumos!

Victorine (încet): Dar' mătușică!

Daniel (cu inclinare comică): O! Prea amabilă!

Madame Michaud (care nu se lasă a fi întreruptă): Ciudat! Pe un sculptor tot-

deauna 'mi-l'am închipuit, ca pe un soi mai bun de calfă de zidar!

Victorine (încet): Dar' mătușică, este prea..

Daniel (care aplecându-se încă odată, isbucnește la cuvîntul „calfă de zidar“ într'un ris vesel): Prea bună.

Tournois (care, ca și Marsal, ride forțat și ofensator): Calfă de zidar?! Ha! ha! (cătră Daniel, de care se apropie, tare): Calfă de zidar!

Daniel (ceva mai serios): D-ta, domnule, spui cuvîntul mai tare, decât ar fi de trebuință, nu sînt surd! (se retrage puțin).

Tournois (li ocolește cu trufie și merge spre servitor, cu care vorbește încet. Pe urmă servitorul îi dă hîrtia, pe care Tournois o cetește).

Marsal (care își întrerupse repede risul, când auzi pe Daniel vorbind în ton apăsător, urmează același și se încearcă, prin pantomime, să-l atragă în conversație).

Victorine (care atrase pe mătușa sa spre fundul scenei, de-adreapta, vorbește iute și șoptind): Dar' dragă mătușică, ascultă-mă te rog, — *El* este!

Madame Michaud (tare): El — cine „el“?

Victorine (ca mai nainte): Pst! Dansatorul meu!

Madame Michaud (tare): Care..

Victorine (ca mai nainte): Ei dar', acela din primărie — de acum 6 luni!

Madame Michaud (iute și șoptind): Cum? Dar' atunci ar fi prințul de — de...

Victorine (ca mai nainte, întrerupîndu-o): Așa gîndiam și eu la început, — dar' de atunci am auzit dela el cuvinte, care m'au zăpăcit!

Madame Michaud (ca mai nainte): Va fi aflat despre comanda, ce făcui sculptorului și acum se furișază aci sub această travestire.

Victorine (ca mai nainte): Foarte posibil, dar'..

Madame Michaud (o întrerupe): Și eu fi spusei o mulțime de prostii, dacă aș pute să fac uitată istoria cu „Calfă de zidar“ — (tare, pîsînd spre Daniel). Alte..

Victorine (o reține, șoptind): Pst! —

Dar' dacă vrea să-și păstreze incognitul?!

Tournois: (Dădă servitorului bani, își scrisse numele pe hîrtie, înaintă, tresări la cuvîntul „Alteță“ — prinse o parte din vorbele de pe urmă ale Victorinei și zice aparte). Incognito — Oho!

Madame Michaud (încet): Așa-i! Am fost neîndemănatecă! Ce aș pute să fac spre a-l iscodi? (Privește mecanic împieguri și observă pe servitor). Ah! Am aflat! (Merge spre servitor, îi ia hîrtia în primire și zice cu voce tare): Domnii mei! (Daniel și Marsal înaintază): Mă vîd nevoită, să apelez la marinimia d-voastre! Vecina mea, Marchisa Saint Quentin îmi trimite această coală; dînsa colectează în favorul victimelor războiului oriental!

Tournois: Adinea-ori 'mi-am dat obo-lul, binefacerea aduce dobîndă!

Madame Michaud (aruncă o privire pe coală): Zece franci!

Din Braşov.

Reuniunea rom. de cântări şi gimnastică.

(Apreţări şi constatări).

Există în Braşov o veche „Reuniune de cântări şi gimnastică“.

De vre-o câţiva ani încoace o amorţeală condamnabilă a cuprins nervii organismului acestei reuniuni.

Mai acum doi ani s'a sistat activitatea secţiunii de gimnastică, prin concluderea adunării generale, în credinţa, că prin aceasta ar câştiga în forţă şi energie cealaltă, secţiunea de cântări.

De atunci tot mai rău îi merge şi acesteia. Deabia o mai poţi număra între cei vii.

Reuniunea de cântări are, după statute, să dea pe an patru conveniri sociale cu concerte. De-ar da câte una în timpul din urmă.

Cea din urmă a fost cam acum e anul. De atunci nu s'a mai ţinut nici probe. Comitetul a şi venit în adunarea generală ţinută Dumineca trecută cu propunerea, ca să se sisteze pe un timp şi activitatea Reuniunii de cântări, până când comitetul cel nou nu se va convinge de lipsa reactivităţii ei.

Într-o stare de tot rea şi îngrijitoare a ajuns, după-cum se vede, această Reuniune. Şi societatea românească din Braşov, aşa se vede, o priveşte cu nepăsare, ca-şi-când nimic deosebit nu ar fi în împrejurarea acesteia.

O reuniune culturală ca aceasta, cu un trecut aproape de 30 ani, cu câte 92 membri, parte activi, parte spriginitori, într'un oraş ca Braşovul, unde oamenii sunt atât de mândri pe numele oraşului lor — e mai pe-aci, să se isprăvească, să-şi dea de sfârşit zilelor.

Şi nu s'a început nici o acţiune, spre a-i reînprospăta şi concentra puterea de lipsă, pentru-ca eară să se ridice şi să ajungă la locul său. Nici simţământul moral, care ar fi trebuit să se producă din conştiinţa, că Reuniunea aceasta înfiinţată gata, există deja aproape de 30 ani, şi deci nu e iertat, ca să o laşi să-şi nimească, şi nici ambiţiunea, că trăim într'un oraş, unde voim să ne dăm — şi şîntem — un element puternic între străini, Unguri şi Saşi, care toţi se întrec cu reuniunile lor de natura aceasta — se vede, nu ni-s-au deşteptat într'un grad destul de mare, ca să ne ştim agita de chestiunea Reuniunii şi să ne ştim impune conştiinţei noastre datorinţa de a o sprigini cu tot ce e de lipsă, când însemnătatea şi importanţa unei astfel de instituţiuni e atât de mare.

Mulţi vor purta vina, că s'a produs amorţeala păgubicioasă în sinul Reuniunii, dar' cauzele pozitive vor fi: în Reuniune şi în societate română din Braşov.

De sigur rău a fost, că nu se arangiau atâtea conveniri sociale câte erau prescrise, ba şi mai multe încă. Probele de cântări nici că puteau fi cu diligenţă cercetate, dacă se arangia pe an câte o singură convenire, în care să se producă corul şi să se valorizeze prestaţiunea lui. Convenirile musicale şi concertele sînt pentru cor şi cântăreţi tot atâtea stimulente şi izvoare de însufleţire. Şi dacă nu dai ocaziune, ca corul să se tot adape din acest izvor, nici nu mai poţi aştepta, ca să le rămână membrilor interesul reacerut faţă de cântări şi faţă de deobligământul lor, faţă de

reuniune. Ori-ce forţă, pentru-ca să lucreze şi să se desvolte în continu, trebuie şi nutrită în continu, căci de nu, natural, energia-i slăbeşte.

Aceasta a fost o greşeală, care şi-a avut influenţa sa pentru starea nu de lăudat a reuniunii de cântări din Braşov. Mai multe conveniri şi concerte deci, şi forţele, cari funcţionează în organismul reuniunii, primind în continu putere, vor ave să primească continu nutreţment pentru deşteptarea interesului reacerut.

Afară de aceasta, societatea românească din Braşov peste tot, lucru de sine înţeles, poartă multă vină pentru starea, în care a ajuns reuniunea.

Se ştie, că îndemnul pentru a lucra nu se desvolte numai simplu în sufletul nostru, ci-l produce în mare măsură şi mediul, societatea în care trăim, care ar trebui să ştie, să ne agite sufletul pentru de a lucra, să ne facă să simţim, că lucrarea noastră corespunde unei trebuinţe a mediului, a societăţii. Legea reciprocităţii se valorează în tot felul de acţiuni. Numai susţinută reciprocitatea se pot realiza lucruri.

Energia, ce o cerem să o desvolte reuniunea de cântări, nu ni-o putem închipui fără concursul şi interesul reacerut al societăţii române din Braşov.

Şi în privinţa aceasta stăm prea rău. Trebuie să se mire fiecare om, când vede, că indolenţa culpabilă s'a manifestat până acum la noi faţă de reuniunea aceasta. Pare că nu-ţi vine să crezi, că a putut ajunge într-o stare atât de deşertă, mai ales că vorba e de: Braşov, oraş mare şi frumos, cu inteligenţă multă şi destul de bine situată, şi când e vorba de o reuniune, a cărei fiinţă şi existenţă se bazează pe condiţiuni curat culturale, pe cari, dacă nu le-ai afla nici în Braşov, nu ştii unde să le mai cauţi la Români din ţeara noastră.

Causele vor fi multe, cari s'ar putea afla şi invoca pentru explicarea învinuitei neinteresări a societăţii de aici faţă de datorinţele sale în această privinţă. Un filosof care ar cerceta în direcţiunea aceasta ar înşira poate: clima, care cam rece şi umedă fiind nu prea dispune sufletul pentru artă; spiritul comercial, ce a domnit în elementul însemnat al Braşovenilor, care deasemenea nu prea lasă să se avînte sufletul la sferele mai înalte ale artei; regiunea frumoasă a Braşovului, care oferă mai mult decât într'alt loc sufletului liniştit distracţie de natură mai ideală; agitaţiunea politică din anii din urmă; felul culturii şi felul petrecerii societăţii — jocul de cărţi se obicinueşte sau mai bine zis se obicinuia şi între dame şi între domni într-o măsură prea mare — şi câte altele.

Multe dintre cauzele acestea îşi vor mai fi pierdut azi puterea, căci s'a mai schimbat lumea şi spiritul, şi pe multe din ele le-ai putea nimici cu voinţă.

Mai avem însă norocul, că între multele cauze nu aflăm în Braşov pe aceea, ca societatea românească să mai fie şi sfâşiată pe terenul social după partidele politice, după-cum e într'alte locuri. Aceasta nu s'a manifestat până acum.

Numai cu neinteresarea am ave deci să purtăm luptă şi să o învingem. Dar' în partea aceasta avem un groaznic duşman.

Spre ilustrare e destul să se amintească faptul, că în Braşov nici o adunare generală nu se poate ţine la prima convocare, căci

nici-odată nu se prezentează destui membri. Se înţelege, nici adunarea generală a Reuniunii de cântări la prima convocare nu s'a ţinut din cauza insuficienţei numărului membrilor prezenţi. A doua-oară nu s'a luat în considerare numărul membrilor prezenţi.

E caracteristic, că dela foaia „Gazeta Transilvaniei“ încă n'a venit nime nici într'un rînd la adunare — atât interes — deşi sînt mulţi acolo şi deşi cei dela redacţiunile foilor au datorinţa în prima linie ca să se intereseze de astfel de lucruri şi să caute a deştepta încă şi în alţii interesul.

Se aşteaptă, interesul cultural, naţional şi social al elementului românesc din Braşov cere, ca Braşovenii se se pună cu toţii şi să nu lese ca să se nimească Reuniunea lor de cântări şi de gimnastică, dar' nici să existe aşa, cum a existat de un timp încoace, ci să o ridice la un nivel, încât să le fie spre mândrie şi binefacere. Numele şi vaza Braşovenilor e pus în joc.

Adunarea n'a primit propunerea comitetului de a sista activitatea Reuniunii pe un timp, ci condusă de credinţa, că se va putea ridica, s'a exprimat pentru continuarea activităţii reuniunii de cântări şi a hotărît şi re-inactivarea secţiunii de gimnastică.

Abzicînd dl profesor de muzică N. Popovici, din cauza morbului şi a absentării domniei-sale din Braşov, adunarea generală a ales pentru conducerea corului pe profesorul domnului Pandelie Dima, membrul de onoare şi fost primul conducător al corului Reuniunii.

Comitetul nou e compus din domnii: G. Chelariu, preşedinte, Dr. I. Blaga, vicepreşedinte, A. Vlaicu, conducător al convenirilor; P. Roşca, conducător al gimnastice, V. Ūveş, cassar, I. Murariu, secretar şi I. Savu, archivar.

Comitetul are acum datorinţa grea: a stărui şi a lucra, pentru-ca Reuniunea să ajungă la locul său, — ear' societatea românească din Braşov are sfînta datorinţă, sub cea mai mare răspundere: a se grupa împrejurul acestei reuniuni şi a-i da tot concursul de lipsă, pentru-ca să-şi poată începe cu însufleţirea un traiu nou, traiu demn de poziţiunea sa.

Prigoniri.

Dej, 27 Martie n.

Primim următoarea corespondenţă:

(Condannarea preotului Constantin Joga din Negrileşti). Despre condannarea, anunţată şi în „Tribuna“ a preotului C. Joga din Negrileşti, îmi iau voie a vă scrie următoarele:

Acusa, respective denunţarea, înaintată vicecomitetului încă în anul trecut, din partea alor două creaturi nemernice, Mester Matieiu şi Alexandru Sigarteu, consistă din două puncte:

În punctul prim se denunţă, că în anul 1894, luna Ianuarie, înaintea alegătorilor din comună şi a antistiei comunale, amintitul preot s'ar fi exprimat astfel: „Aşadar mergeţi să alegeţi un Ungur“ (de membru în congregaţiunea comitatensă), voiţi a da arma în mîna Ungurului, ca apoi să aibă cu ce vîrsa sângele vostru? Nu ştiţi, că naţia ungurească e cea mai rea dintre toate naţiile?“

În punctul al doilea (referitor la mergerea cu Memorandumul la Viena în a. 1892), denunţarea afirmă, că preotul a zis: „Da! merg mulţi Români la Viena, inteligenţa şi naţia, între cari şi eu; mergem la Viena la împăratul, pentru-că nu mai putem eşi la cale cu Ungurii, prea s'au suit deasupra capului nostru. Veniţi, cari puteţi, pentru-că e timpul deja să scuturăm de pe spatele noastre aceşti vespi cari ne sug sângele.“

După-cum este cunoscut, pertractarea s'a ţinut în 16 Februarie a. c. în prezenţa unui frumos public român din Dej şi giur şi a durat dela 10 ore a. m. până la 6 ore seara.

Deja la începutul pertractării văzînd vre-o 40 martori ai preotului acusat, toţi cei prezenţi erau de părere, că e absolut imposibil ca preotul să fie condannat, deşi denunţanţilor li-se puneau întrebările astfel, încât în ele era cuprins mai tot răspunsul, ear' de altă parte martorii li-se puneau întrebările aşa încruciate şi confuze, încât câţiva dintre martori au şi refuzat a mai da răspuns la nişte întrebări atât de ambigue.

După finea interogaţiunilor, văzînd procurorul că punctul prim din acuză este pe deplin răsturnat prin faziunea dreaptă şi demnă a antistiei comunale şi a tuturor alegătorilor, a abzis de dînsul şi s'a ţinut cu mîni cu picioare de punctul al II-lea, în care nevinovăţia acusatului a fost apărută în modul cel mai clar de 16 martori, toţi oameni de etate, martori *fide demni* şi cu vieţea nepătată, — faţă cu 4 martori ai denunţanţilor (între cari 2 Unguri). Aceşti 4 martori falşi au fasonat astfel, că unul a „întar“ la începutul adunării din 1892 şi că preotul vorbira de *vespi*, al doilea, că n'a fost în lăuntru, ci numai de-afară l'ar fi auzit pe

preot vorbind“, al 3-lea cam pe la mijloc şi al 4-lea cam la finea adunării a intrat, şi toţi au auzit pe preot vorbind de *vespi*, de unde ar urma, că preotul în tot discursul acelei adunări n'ar fi vorbit de altceva decât numai din *vespi*.

Procurorul basat pe atari informaţiuni, — a cerut să se admită la jurământ cei 4 martori, ceea-ce tribunalul a încuviinţat pe lângă toate protestele apărătorului, deşi unul din cei 4 inşi, în faţa tribunalului — şi spre scandalizarea întregului public asistent — înţrebat fiind de procuror că fost-a pedepsit, a răspuns că da, cu 6 luni închisoare, fiindcă a furat nişte vite dela preotul acusat. Altul mărturiseşte, că prin această denunţare voeşte să-şi răsbune asupra preotului pentru nişte neplăceri ce i-le-ar fi cauzat. Cu toate acestea, naintea tribunalului s'a văzut a fi de mai mare valoare jurământul acestor 4 oameni immorali, decât al celor 16 inşi, care toţi cu graiu viu insistau a fi şi dinşi juraţi, pentru a dovedi prin jurământul lor neadevărul cuprins în denunţare, şi astfel spre mirarea şi consternarea tuturor, acusatul, luându-se în considerare împrejurarea, că a numit pe Unguri „lodarasz“, a căror împunsătură în cele mai multe cazuri cauzează moarte, (adecă împunsătura muştelor de cai), a fost condannat la 1 lună închisoare de stat, 100 fl. amendă şi suportarea spesei de circa 50 fl.

Este interesant, că tribunalul a tradus cuvîntul „Vespe“ simplamente cu „lodarasz“, adecă „gîdn de cal“ şi înzadar a reflectat apărătorul, că în limba română nici nu se află acest termen.

Vrednic de laudă s'a arătat acusatul şi prin împrejurarea, că pe lângă toate că procurorul l'a provocat să vorbească ungureşte, căci crede că ştie, — acusatul provocându-se la dreptul ce-l da legea de naţionalitate de a se folosi în ori-ce împrejurare de limba mamei sale, nu s'a supus provocării procurorului.

Merită toată lauda şi brava inteligenţă din Dej, cu o bagatelă excepţiune, care în aceia zi şi-a lăsat deoparte toate ocupaţiunile şi a asistat la proces până la 6 ore seara, când l'a văzut sfîrşitul, după care apoi s'au adunat cu toţii la o cină comună.

Unul dintre cei de faţă.

Fundatiunea universitară a regelui Carol.

Cu prilegiul inaugurării aşezămîntului, pe care M. S. regele l'a pus la dispoziţiunea tinerimii universitare, reproducem după „Timpul“ întreg actul de fundatiunea, subscris de Maiestatea Sa regele.

Eată actul:

„Noi, Carol I., rege al României, după săvîrşirea şi înzestrarea clădirii pentru fundatiunea universitară care Ne poartă numele şi după rîndueala bibliotecii trebuitoare;

„Astăzi, 14 Martie, anul mîntuirii MDCCCXCV. şi XXIX. al Domniei Noastre;

„Împreună cu Augusta Noastră Soţie, regina Elisabeta şi a iubiţilor nostri nepoţi principele Ferdinand şi principesa Maria, moştenitorii tronului;

„Prin serviciu divin oficiat de I. P. S. S. Ghenadie II., metropolit-primat, asistat de I. P. S. S. Iosif, metropolitul Moldovei şi Sucevei, cu P. S. S. episcopi eparhioşi;

„De faţă fiind: dnii miniştri actuali şi foştii miniştri ai cultelor şi instrucţiunii publice, dnii preşedinţi ai corpurilor legiuitoare, dnii rectori ai universităţilor din Bucureşti şi Iaşi, dnii decani ai facultăţilor etc. etc.

„Am inaugurat acest aşezămînt de cultură, încredinţându-l comitetului special, spre a-l conduce după dorinţele arătate prin epistola Noastră din 3 Maiu 1891 şi prescrieriile regulamentului decretat la 3 Februarie 1895.

„Întru amintirea faptului semnat am acest act astăzi la 14 Martie 1895.

În temelia clădirii s'a zidit, la 1891, următorul pergament comemorativ:

„Noi, Carol I., rege al României, în anul mîntuirii al 1891-lea, ear' al Domniei Noastre al 25-lea, Maiu în 10, înfiinţat-am din voinţă şi cu cheltueala Noastră, spre amintire în vremurile viitoare, a faptelor împlinite în acest pătrar de veac, acest aşezămînt, cu numele de „Fundatiunea universitară Carol I.“ şi cu scopul de a fi tinerimii studioase un loc de intrunire, înzestrat cu cărţile de trebuinţă şi de a o înlesni în folositoarele ei lucruri.

„Şi pusu-s'a prima peatră a acestui aşezămînt în ziua de 15 August 1891, în anul al 26-lea al Domniei Noastre.

„Dee Domnul ca să se îplinească spre binele patriei dorinţa Noastră, a Augustei Noastre soţii regina Elisabeta şi a A. S. Regale principele moştenitor Ferdinand, ca fundatiunea aceasta să contribuie a întări fraţia printre tinerimea universitară şi a hrăni sentimentul patriotic care înalţă sufletul ei.

„Scriu-s'a astăzi în ziua de 15 August 1891“.

Tot după foile din România publicăm şi discursul M. Sale regelui, rostit cu prilegiul inaugurării. Discursul e următorul:

„Am ales, pentru deschiderea fundatiunii universitare, ziua de 14 Martie, care ne aminteşte aşezarea patriei pe temelii neclintite, spre a arăta şi mai bine scopul patriotic al acestui aşezămînt, întemeiat întru folosul junimii universitare la împlinirea de 25 de ani ai domniei Mele.

„Astăzi, după mai mult de un pătrar de veac de jertfe şi silinţe, statul român a ajuns a răspândi binefacerea luminii în toate stratele poporului. Datorim aceasta nu numai bărbaţilor politici care au înţeles însemnătatea acestei puternice parghii a ridicării naţiunilor, ci şi corpului profesoral, care şi-a împlinit cu rîvnă şi stăruinţă înalta sa chemare.

„Dorind a lăsa în urma Mea o mărturie viuă a sentimentelor ce Mă însufleţesc către Ţeară şi a arăta totodată necurmatul interes ce am pentru instrucţiune, am închinat tinerelor generaţiuni acest locaş de studiu cu falnica menire de a contribui la răspîndirea şi înflorirea ştiinţei în România.

„Numai prin muncă stăruitoare şi ştiinţă se pot pregăti popoarele de luptele ce le aşteaptă pe terenul economic şi social. Toate generaţiile care au săvîrşit fapte mari şi foloşitoare Ţerilor lor, au fost crescute în această şcoală serioasă şi s'au oţelit la flacăra iubirii de ştiinţă şi de patrie.

„Noi, cari voim a lăsa urmaşilor nostri o moştenire neştirbită, caută să avem deapănarea înaintea noastră acest fel sfînt al mării scumpei noastre Români.

„Dintre voi, cei tineri, vor eşi bărbaţi cu chemarea şi greaua răspundere de a fi luminătorii şi conducătorii naţiunii pe căile necunoscute ale viitorului. Urmaţi dar' sfaturile profesorilor voştri, încungiuraţi-i cu respect şi încredere, întăriţi-vă sufletele cu gândiri curate şi simţiri înalte, spre a fi vrednici de misiunea la care puteţi fi chemaţi.

„După-cum va fi tinerimea noastră de astăzi, aşa va fi şi România de mâine. Greu, dar' cumpînesc în grijile noastre îndrumarea tinerimii pe calea muncii conştienţioase, a iubirii de adevăr şi de Ţeară.

„Legenda mînăstirii Argeşului ne arată credinţa răspîndită în poporul român, că pentru trairia întemeiere a unui aşezămînt, trebuie îngropat în temelile lui o fiinţă viuă. Pus-am în temelia acestei case a tinerimii universitare viuă Mea credinţa în viitorul României.

„Facă Cerul ca veacurile ce vor urma să ne dea dreptate cu prisos şi ca din acest locaş al ştiinţei să se răspîndească, ca dintr'un focar nestîns, caldele raze ale unui patriotism luminat asupra neamului românesc...

„În acest gând văd încredinţez, dlor membri ai comitetului fundatiunii şi dle director, grija acestui aşezămînt. Nu Mă îndoiesc că sub înţeleapta d-voastră conducere va da roadele dorite de inima Mea.

„Provedinţa, care a ocrotit Ţeara noastră cu atîta îndurare, va reversa de sigur şi asupra acestei fundatiuni binefacerele ei, îndeplinind astfel rugile ce le-am înălţat, împreună cu înalt Preasfinţia Sa metropolitul primat, către Atotputernicul.

ACA 2.

— Filosofie şin de siècle. —

Blaj, 28 Martie.

Sărmane Ferician! Cine ar fi putut să creadă că numele tău va fi atât de des pronunţat. Cine şi-ar fi putut prezice ţie, că vei ajunge nemuritor nu mult după moartea-ţi trupească? Cine ar fi putut să „concludă“ că logica ta va câştiga atîta teren?

Şi cu toate acestea, eată de ici, departe, din mijlocul Transilvaniei, din ve-tul Blaj, se ridică un glas, ce străbate deodată în două direcţii opuse, spre a dovedi în lumea largă puterea logiceii tale! Eată deodată răsună şi în Braşov şi în Timişoara o lungă... lungă... prosto... logie, aşa de profundă şi aşa de neînţeleasă pentru creerii nostri, ai celor neîndopaţi cu filosofia ta, căt plini de groază aşteptăm „finea veacului.

Da, ne îngrozim de ceea-ce va urma peste noi! Ne uimim de fiori, când ne dăm seama de nimicnicia noastră!

Ni-se ridică pîrul în cap, şi numai gîndindu-ne la descărcarea „logiceii“ a celui „răspuns“ plin de misticism medieval.

Şi ce se va alege de tine biată şi mult hărţuită „Tribună“, când se va sparge în capul tău aceste două curente pornite deodată din Timişoara şi Braşov, şi dirijate de mîna măească, şi aşa de nepricepută de noi, a savantului filosof din piscul Tîrnavelor? O, eu pricep năcazul tău, pricep durerea ta; eu văd lacrimile tale a căror abundenţă a umplut Tîrnava din ţîrm în ţîrm, şi alături cu tine suspinăm şi noi! noi cari avem nenorocirea a ne numi prietenii tăi!

Marsal (a batjocură): Zece franci! Madame Michaud (aparte): Cu ce do-bîndă şi-o fi depus el bani aici!

Marsal (cu intenţiune şi cu o privire spre Tournois): Eată, doamnă, contribuirea mea: (tare) Douzeci franci!

Victorine: Eu dau tot ce am la mine! (Şi goleşte punga în mîna doamnei Michaud)

Marsal (pe când scrie în coală): Per-miteţi-mi! Baron Marsal, douăzeci franci! Domnişoara Victorine „Tot ce are la sine“.

Madame Michaud (cătră Daniel): Ei, bine, dar' d-ta, domnule!

Tournois (cu voce de jumătate cătră Madame Michaud): Poate că dela un om, care lucrează pentru bani, se pretinde prea mult!...

Daniel (care auzise aceasta cu mîndrie): Noi artiştii, domnule, nu sîntem nici-odată cei din urmă, dacă e-te vorba de bine-facere! (dă o bancnotă).

Tournois şi Marsal (se privesc u-miţi şi contemplează pe Daniel).

Madame Michaud: O sută de franci! Cât să vă înapeoz?

Daniel (cu simplitate): Nimic, Vă mul-ţumesc.

Madame Michaud (încet cătră Victorine): Grandios! Prinţiar! s'a tradat!

Victorine (încet): Ah, ştiam eu!

Madame Michaud (fi dă hîrtia şi creonul, pe care i-le dase Marsal, cu astu-ţia) Nu voeşti să-ţi înscrii numele d-tale şi suma? (încet cătră Victorine): Acum îl prind, ia seama!

Marsal (încet cătră Tournois): Straniu sculptor!

Tournois (încet): Tot atât de sculptor, ca şi mine! Şi apoi! Vom vedea!

Daniel (a scris pe masă şi înapoiază hîrtia): Pofim doamnă! (se retrage puţin).

Madame Michaud (apucă hîrtia cu grabă şi ceteşte): D. P.P. (încet cătră Victorine): Domnul Prinţ! Acum nu mai încape îndoeala, vrea să rămână incognito! Încet cătră Daniel): Eu nu vă voi trada, nu vă temeţi, dar' păziţi-vă de cei doi (arată spre Tournois şi Marsal).

Daniel: Să mă tem?

Tournois (cu hîrtia în mîna): D. P. Hm! (încet cătră Marsal): observi ceva?

Marsal (care se uită peste umerii lui Tournois): D. P. Hm! (încet cătră Tournois): Nu!

Tournois: Voiu căuta să dau de urma acestei ghiciri de litere (dă hîrtia servitorului): Eată coala!

Madame Michaud: Iată coala şi aici banii! Complimentele mele doamnei Marchise! (Servitorul pleacă Madame Michaud îşi freacă mîinile cu satisfacţie zicînd a parte): Nu mai încape îndoeală! (tare şi ceremonios cătră Daniel): Dacă sim-ţîţi trebuinţă de a vă retrage puţin după dejun, vă voiu arăta apartamentele d-voastre! (Face un gest invitatîtor cătră stînga. În acest moment, resună tot la stînga un ciudat strigăt îndoit): „Oho!“ (Va urma).

Si mai crezi tu, că te vei pute opune vênjioaselor mâni binăţene şi ascuţitorilor dinţi braşoveni, pe cari o bagetă groasă şi încărligată din Blaj le sumută împotriva ta?

Dar' tu, sorman, „Aca“, de ce te-ai mai născut? Vei mai pute tu trăi, când omulul tău se înalţă ca un colos în faţa ta? Nu! Tu vei dispăre pentru totdeauna din cartă... Blajului şi doară stinabilul Voileanu te va mai întâli prin centrul Africe ajung prin metemsihosă într-un neînsemnat insectă din milă va pomeni d' tine în vre-o serată literară ce va mai ţine la Sibiu. Se mai poate să te perzi şi cu funzi în Nirvana, şi apoi să apari ca un „postol al „pesimismului estetic“ scos din filosofia „fin de siècle“ a silogistului blajan.

Dar' pân atunci... dormi în pace.

Ear' tu Bourget, pe care enciclopedistul nostru te-a făcut „madame“, în semn de mulţumită, „dă-i mâna“.

Şi voi dragi cetitori, cari aţi păcătuit cetind „seratele literari“ din nr. 48 al „Tribunei“, vă rog în bine priceputul nostru interes, cetiţi şi răspunsul la acest articol eşit deodată în „Gazeta“ şi „Dreptatea“ de Mercuri, şi apoi rugăţi-vă la cine gândiţi voi, că az a s c u l t a mai iute r u g a voastră, ca să vă „parete, cine e autorul“ acestui răspuns cap de operă, şi aflându-l nu întârziati a-l aduce prinoase... vre-o câteva greble, cari să-i descurce puţin încreţitii creeri.

aca 3.

*) Nu trebuie căutat mult: este aici, în Sibiu reprezentant al generaţiunii mai tinere, viguroase, îndeosebi el e atât de (v) g (u) ros, că zadarnic a vrut să se ascundă pe Târnave, l-am văzut tot! Red. „Trib.“

Intrunirea agricolă din Sibiel.

(Raport special al „Tribunei“.)

(Urmare.)

În discursul său despre cultura fânătelor de munte şi dela şes, dl vicepresident P o p, bogat în cunoştinţe, câştigate la academia agronomică şi şi ca econom practic, vorbeşte pe larg despre tot ce ar trebui să se întreprindă pentru îmbunătăţirea fânătelor, dela care atrăne prosperarea populaţiunii din ţinuturile muntoase, care se încheieşte mai ales cu prăsierea vitelor, unicul isvor de câştig. Gunoirea fânătelor, un lucru care este aproape necunoscut la noi, folosirea grapei de muşchi se recomandă cu toată căldura. Descrie drenagiul care este neapărat la fânătele epatoase şi altea. Ca dovadă, că dl vicepresident a fost înţeles de cei prezenţi serveşte şi împregiurarea, că la acest obiect de mare însemnătate şi-au ridicat cuvântul mai mulţi fruntaşi din Sibiel, Vale (membrul comitetului Mihail Stănilă), Săcel (teranul Plătoş) etc.

Membrul comitetului Reuniunii dl Ioan Chirca, cunoscut celor interesaţi dela admirabila arangiere a expoziţiei de poame din Sălişte din toamna anului trecut, a ţinut un frumos discurs despre cultura poamelor, insistând pentru a se cultiva de proprietari în loc de mulţime de soiuri slabe, 2—3 soiuri de poame bune şi alese. Resultatul expoziţiei de poame din Sălişte, care a mulţumit şi cele mai exagerate pretensiuni, se datoreşte în mare parte şi cultivatorilor din Sibiel, între care au excelat cu poame foarte frumoase proprietarii dl Ioan Popescu, preotul Valeriu Popovici şi alţi exponenţi; din această singură localitate au fost expuse peste 14 soiuri de mere şi 5—10 de pere.

Cât s'a ridicat mărghinea în faţa străinătăţii prin arangierea expoziţiei, dovedeşte împregiurarea, că abia încheiată expoziţia şi comitetului arangiator a fost inundat de mulţime de comande din patrie şi străinătate şi mai ales din România.

Domnul Chirca nu întrebasă a vorbi de clima destul de priincioasă culturii lor, despre soiurile mai potrivite, între care, merlele pătule, de care şi Reuniunea agricolă a Sibielului are în bilor sei în tot anul. De încheiere dl Chirca, însărcinat de comitetul central cu arangierea unui curs de altoit pomi în primăvara anului curent în Sălişte — face apel la cei prezenţi, ca să iee parte la acel curs, când apoi i-se va da ocaziune să se ocupe mai pe larg cu tot ce priveşte cultura poamelor.

Tempul înaltat deoparte, ear' de alta împregiurarea, că mulţumită stăruinţelor fruntaşilor din diferite comune, la intervenţia comitetului reuniunii agricole, sunt deja înfiinţate mai multe tovărăşii agricole, secretarul reuniunii dl Victor Tordăşianu, în discursul său despre tovărăşii s'a mărginit pe lângă a constata, că toate îmbunătăţirile despre care s'a vorbit în această întrunire, se pot face mai cu înlesnire dacă ţeranii se vor asocia între sine şi după exemplul bravorilor fruntaşi din Sălişte, Gurariului, Sebeşul-săseş etc., vor înfiinţa şi în Sibiel o tovărăşie agricolă, cu care apoi comitetul central din Sibiu se va pune în strinsă legătură şi ti va da tot concursul posibil la realizarea scopurilor urmărite. Dl secretar vorbind despre

activitatea tovărăşilor agricole existente, ia de exemplu tovărăşia din Sebeşul-săseş, care în vara anului trecut şi-a procurat cu nu mai puţin de 4000 fl. o maşină de îmblătit, cu care câştigă an de an mai multe mii de ferdele de bucate, din care în 2—3 ani va depura datoria contrasă la cumpărarea maşinei, ear' în anii ce urmează profitul însemnat se va împărţi între membrii tovărăşiei.

Proprietarii, care la început n'au voit să intre în tovărăşie, acum înzadar se îmbie să fie trecuţi în şirul tovărăşilor, căci nu se mai primesc.

Trebuie să insistăm pentru formarea de tovărăşii chiar şi pentru însemnatul ajutor bănesc ce se dă an de an tovărăşilor din fondul economic comitatens, susţinut tot din contribuiriile noastre. (Va urma)

Reuniunea română de muzică din Sibiu.

PROGRAM pentru CONCERTUL ce se va da

Mart, 2 Aprilie n. 1895

cu concursul capelei regiment. de inf. Nr. 31
în sala dela „Gesellschaftshaus“.

1. Psalmul 42, compus pentru soli, cor mixt şi orchestră de F. Mendelssohn-Bartholdy.
2. Patru cântece populare întocmite pentru cor mixt de G. Dima:
 - a) Cucule cu penă sură;
 - b) Mândruliţă de demult...;
 - c) Sub fereastra mândrei mele;
 - d) Leagăn verde de mătăşă. (Colindă.)
3. Dor de primăvară (Frühlingsfantasie), piesă de concert pentru solo-cuartet, (sopran, alt, tenor şi bass) piano şi orchestră de N. W. Gade.
4. Trei cântece populare slovacăsti întocmite pentru cor mixt de G. Dima:
 - a) Nu m'ar stânge dorul;
 - b) Anicidă dela moară;
 - c) Cărbuşul.
5. „Hora“, piesă de concert pentru cor mixt şi orchestră de G. Dima.

Începutul la 7 ore seara.

CRONICĂ

Sibiu, 29 Martie n.

Distincţiune. M. Sa regele Carol a conferit arhivarului oraşului Braşov, domnului Frederic Stenner, pentru ostenelele sale la căutarea de documente privitoare la istoria română, crucea de cavalier al ordinului „Coroana României“, — cetim în foile din România.

*

Nou avocat român. Domnul Dr. Ioan Marciaş anunţă, că şi-a deschis cancelaria advocaţională în Alba-Lulia (strada Teiuşului nr. 149.)

*

Volniciile dela Nitra. Tharnoczky Gusztáv publică în foile ungureşti o declaraţie, în care numeşte de mişei şi laşi pe deputaţii, care au vorbit despre el în parlament şi l-au insultat personal. Aceştia sunt: Drakulics, Pázmándy, Vajay, Bartók, Polonyi, Fernbach, Bánó, Lukács, Szapáry şi Gullner.

*

Corupţiune teribilă. Sub titlul acesta a scris „Magyarország“ un articol în contra guvernului, pentru care s'a pornit proces în contra deputaţilor Bartha şi Hollo. Pertractarea va avea loc în 4 Aprilie.

*

Prostie. Altecum nu poţi să numeşti prim-articolul foi pedagogice „Nemzeti Iskola“, în care sub titlul de „Fabricare de diplome“ e reproducă o „Diplomă de învăţător“ în textul original românesc şi cu semnatura autografă a metropolitului Miron şi a secretarului Dr. Roşca. „Nemzeti Iskola“, a scris 3 coloane întregi, a publicat în original şi a tradus în ungureşte diploma românească de învăţător, a procurat clişeele celor două autografe... pentru-ca să arete, că se fac şi diplome — româneşti. La sfârşitul articolului provoacă pe ministrul maghiar de instrucţie publică, să oprească astfel de — fabricaţiuni. Cere ca diplomele şi toate atestatele să fie scrise ungureşte, limba de propunere să fie ungurească, învăţătorul să fie... dar' e curată prostie, eşit din un „creer patriotic!“

*

Balul societăţii domnişoarelor române ce se va da în 20 Martie, în sala Teatrului-Naţional din Bucureşti, promite reuşită splendidă. Nu se cruţă nimic pentru-ca balul să fie splendid. Toate logile, precum şi un foarte mare număr de bilete de intrare sunt deja vândute. Tragerea tombolei s'a amnat pentru altă-dată: unele însă din obiectele tombolei vor fi expuse în acea seară, în sala teatrului împreună cu obiectele de cotilion cari singure trec peste cinci sute. Cotilionul va fi compus din 120 părechi; obiectele ce se vor distribui sunt în cea mai mare parte de o valoare însemnată şi sunt luate de membrele societăţii. Costul biletului de intrare este de 10 lei; biletul de cotilion (va-

labil pentru o păreche) va costa 10 lei şi se va vinde chiar în seara balului.

*

Ştiri parlamentare din România. Aflăm din „Naţionalul“ că din cauza întârzierii ce se pune pentru discutarea şi votarea bugetelor, legea minelor nu va veni în discuţia camerei decât după vacanţa Paştilor; deci întrunirea majorităţii din cameră, care trebuia să aibă loc la finele acestei săptămâni a fost amnată până în ziua ajunului plecării deputaţilor în vacanţă.

*

Vapoare româneşti la inaugurarea canalului dela Kiel. Brickul „Mircea“, sub comanda majorului Coandă, a părăsit portul Galaţi, pentru a se duce să asiste la inaugurarea canalului dela Kiel. Incrucşătorul „Elisabeta“ îl va urma la 25 a'e acestei luni.

*

Din dramele amorului. Un servitor din Berlin, anume Neumann, s'a dus Joiă trecută cu logodnica sa Emilia Stubbe la Johannisthal. Tinerii aveau intenţiunea de a se omori în pădurea regală. Se aşezară aproape de ghereta unui pazitor şi după-cum declară Neumann, el dorma. Emilia Stubbe profită de această întâmplare şi îi luă revolverul ce-l avea în buzunar. Neumann fu deşteptat de sgomotul unei detunături, şi spre marea sa groază, văzu pe logodnica sa întinsă moartă lângă el. Voi să se omoare şi el la rîndul său, dar' trecătorii îi luă revolverul. Neumann a fost arestat, cu toate acestea după interogator a fost pus în libertate.

VARIETĂŢI.

(Cultul vulpei în Japonia). În unele părţi ale Japoniei cultul vulpei la popor este foarte mare. În bisericile acelor ţinuturi se află lângă o oglindă de metal o colivie aşezată cu o vulpe vie. Marii proprietari, cari au plantaţiuni bogate de orez, au mai multe temple de acestea lângă casele lor, şi ţin preoţi, care trebuie să-şi facă rugăciunile în ele. Toată ziua se poate vedea în astfel de temple, mici şi neînsemnate, câte un preot rugându-se şi întinzând vulpei sînte cele mai bune bucate. Dacă pere vulpea, atunci întreaga familie o jaleşte, ba se întimplă că pe câte una o jalese ţinuturi întregi şi o înmormentează cu o pompă extraordinară. Îndată după ceremonie această vulpe moartă e înlocuită cu alta, şi aceasta earăşi se face cu pompă. Se întimplă însă câte-odată că şi această nouă vulpe pere în grabă, atunci dolul credincioşilor se prefăce în desperare, şi se fac procesiuni în masă pentru a împăca pe ei.

MAI NOU.

Contra Ungurilor.

„Magyarország“, pe care îl primim tocmai când punem ziarul sub presă, anunţă, că deputatul Lueger, în discursul său rostit cu prilegiul discuţiei de indemnitate, a vorbit şi despre Unguri, şi anume — contra lor. Dl Lueger a spus că Maghiarii, sau mai bine Jidano-Maghiarii au exploatat pactul dela 1867 pentru terorizarea Austriei.

„Ei pretind şi dela noi“ — zice dl Lueger? — „ca să fim kossuthişti ca Wekerle? Nu poate fi datorită fiecărui om ca să stimeze pe Kossuth, precum de pildă nu-l stimez nici eu. Să-şi continue Maghiarii daraverile cum au început, căci ne dau cel puţin prilegiul să le răsplătim odată multe rele ce ni-au făcut“.

„Magyarország“ spune, că după dl Lueger a vorbit deputatul Bianchini, care a continuat „atacul contra Ungurilor“.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 29 Martie n. În Camera, la ordinea zilei discuţia asupra petiţiunilor privitoare la mişcările naţionalităţilor.

Visontai cere acţiune energică din partea guvernului.

Bánffy declară, că o acţiune extraordinară în privinţa aceasta nu este de loc necesară. Chestiunea are în primul rînd (!) caracter social; pe această cale se poate ajunge mult. Ținând seama de importanţa chestiunii, guvernul se va ocupa cu petiţiunile.

În urmă s'a primit propunerea comisiunii de petiţiuni, pentru-ca petiţiunile să fie adresate ministerului întreg.

Berlin, 29 Martie n. Noul president al Reichstag-ului, Buol a denegat primirea rezoluţiunii depuse de socialiştii îndreptată contra depeşii împăratului Wilhelm către Bismarck, motivând refuzul prin aceea, că persoana împăratului e sfântă şi inviolabilă.

Viena, 29 Martie n. Ieri s'au făcut cinci alegeri nouă pentru sfatul oraşenesc, în colegiul al treilea.

Au biruit antisemiţii.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărţi:

„Despre influenţa împregiurării“, de Panaite Zosin . . .	— 55
„Copii de pe natură“, de Negruzzi . . .	1.65
„Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . .	— 28
„Homo-Sum“, roman de Ebers . . .	1.—
„Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. şi II. 2 fl. 20 cr.	4.40
„Povestile Bănăţului“, de Căştana . . .	— 30
„Icoşii“, de Macedonski . . .	2.20
„Elemente ungureşti în limba română“, de Măndrescu . . .	1.50
„Poesii“, de Negruzzi . . .	1.10
„Teatru“, de Negruzzi. 3 Vol. . .	8.25
„Pui de lei“, de Neţescu . . .	1.10
„Literatura popor. română“, de Gaster . . .	2.75
„Să auzim, toate“ . . .	— 25
„Scerile părinţilor apostoleşti“, de Dr. Iuliu Olariu . . .	— 76
„Introducere la psihofisică“, de Mihailescu . . .	1.90
„Povestiri“, alese şi întocmite de Petra Petrescu . . .	— 75
„Merinde dela şcoală“, de Popa . . .	— 60
„Cergitorul“, dramă în 2 acte de Livescu . . .	— 55
„Bate la uşă“, de Carmen Sylva „Studii Critice“, de Ghera. Vol. I. şi II. 2 fl. 20 cr. . .	4.40
„Ode“, „Epode“, „Carmen Saeculare“, de Ōlanescu . . .	3.30
„Memorial“, Archiep. şi Metropolit Andrei baron de Şaguna, de Nicolae Popea . . .	fl. 1.30
„Staroste“, de Pop Reteganul „Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul“, de Nicolau Bălcescu . . .	2.20
„Trăvniţe“, 10 piese Slovacăsti Vol. I. şi II. 2 fl. 50 cr. . .	3.—
„Higiene română“, de Dr. Leo Murşianu . . .	1.—
„Trandafiri şi viorele“, de Pop-Reteganul . . .	— 60
„Introducere în Cărţile Testamentului vechiu şi nou“, de Dr. Iuliu Olariu . . .	2.50
„Din Moldova“, schiţe de Kotzebue . . .	1.10
„Floarea din Firenze“, de Livescu . . .	— 55
„Izvoade“, de Demetrescu . . .	4.40
„Memorii din timpul războiului“, de Georgescu . . .	— 88

Preţul mărfurilor.

Piaţa din Sibiu. Dela 29 Martie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.20 până 5.80; grâu mestecat hect. fl. 4.30 până 4.90; seacă hect. fl. 3.80 până 3.90; orz hect. 4.— până 4.50; ovăş hect. fl. 2.80 până 3.20; cucuruz hect. fl. 4.40 până 4.80; mălaiu hect. fl. 4.40 până 4.50; cartofi hect. fl. 1.50 până 1.70; sîmînţă de căneapă hect. fl. 4.50 până 5.—; mazăre hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 8.— până 9.—; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; păsat de grâu 100 chilo fl. 13.— până 14.—; faină nr. 1 40 Ochilo fl. 13.—; faină nr. 2 100 chilo fl. 12.— faină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsorae de porc 100 chilo fl. 54.— până 56.—; sîu brut 100 chilo fl. 18.— până 20.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sâpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 3.90 până 4.10; căneapă 100 chilo fl. 35.— până 36.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 l. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carnp de viţel chilo 40 până 50 cr.; carne de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Călindarul zilei.

18/30 Martie 1895.

Înlian: P. Chiril Arch. Iers.

Gregorian: Cuirin.

Soarele: răsare 5.50 apune 6.21 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Martie n. 12 ore dimineaţa.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lun 127.1)	Diferenţa din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul şi minimul de temperatură	Direcţia vîntului
729.9	— 12	— 1.6	+4.3 — 2.8	SO

Din ţeară 27 Martie n. 7 ore dimineaţa.

Staţiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcţia	tura
Budapesta . . .	759	— 6.8	V	1
Sătmar . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	— 4.2	—	—
Orşova . . .	763	— 2.0	V	3
Arad . . .	760	— 1.7	O	1
Panciova . . .	760	— 5.3	NV	4

Sosiţi în Sibiu.

În 29 Martie 1894.

Hotel Neurhrer. E. Heinrich, şi L. Rozsnyánszky, din Budapesta, Strauszky, şi M. Oblath, din Viena, comercianţi I. Bück, secretar în Viena.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Mar. n. 1895.

Sămînţe	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	până	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilo dela	până
Grâu						
Bănăţenesc nou	75		76		5.75	5.85
Grâu dela Tisa	75		76		6.25	6.35
Grâu „Pesta“	75		76		6.60	6.90
Grâu de Alba-Reg.	75		76		7.20	8.20
„Bacica	75		76			
Grâu ung. de Nord	75		76			
Sămînţe, vechi ori noue						
Soiul		Calitatea per Hect.				
		dela	până			
Săcăr		70—72	5.75			
Orz		60—62	6.25			
de nutreţ		62—64	6.60			
de vinar		64—66	7.20			
de bere		39—41				
Ovăş						
Cucuruz (porumb)		75	6.55			
bănăţ.		75	6.60			
de alt soi						
Meiu			6.20			
Hrişcă			6.80			
Grâu		Sept.-Oct.	7.42			
Cucuruz		Mart.-Apr.	6.80			
		Maiu-Jun.	6.39			
Ovăş		Iulie-Aug.	6.28			
		Mart.-Apr.	6.30			
		Oct.				
Produce diverse						
Soiul						
		dela	până			
Săm. de trif.		Lucernă ungurească	38.—	48.—		
„		roşie	58.—	67.—		
„		rafinat	—	—		
Oleu de rap.		dela Pesta	49.—	49.50		
Uns. de porc		dela ţeară	—	—		
Slănină		svântată	42.50	43.—		
„		afumată	48.—	49.—		
Său			—	—		
Prune			—	—		
Lictar		slavon, nou	17.—	18.—		
„		bănăţenesc	14.—	14. 0		
Miere		brută	—	—		
„		galbină străcurată	—	—		
Ceară		de Rosenau	—	—		
Spirt		brut	—	—		
„		Drojdiţe de spirt	—	—		

Cursul pieţei din Sibiu.

Din 28 Martie n. 1895.

Hârtie-monetă română . . .	Cump. 9.62	vînd. 9.68
Lire turceşti . . .	10.93	11.03
Imperiali . . .	9.78	9.84
Ruble ruseşti . . .	1.31½	1.32½

Bursa din Budapesta.

Din 27 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	124.25
„ ung. val. cor. 4%	99.10
Impmurtul cailor ferate ung.	127.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei cailor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate slavone	98.50
Obligatiunile desp. regalilor	101.
Impmurtul cu premiu ung.	161.50
Losuri pentru regularea Tisei si Seghedin	153.50
Renta de hartie austriaca.	101.50
„ de argint austriaca.	101.50
„ de aur austriaca.	124.75
Losurile austriace din 1860	—
Actiunile bancii austro-ungare	1095.—
„ de credit ung.	—
„ austri.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. si economii „Albina“	101.—
Argintul	—
Galbeni impératesti.	5.84
Napoleon-d'ori	9.84
Marci 100 imp. germane	60.75
Londra 100 Livers sterlingi	124.40

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare atențiune!

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consumenții sunt cu tot respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât și sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga adresă: prima bererie magh. pe **ACTII** în Steinbruch, fiind și dopurile sticlelor astfel înfierate.

Cu distins respect

[866] 5-12

Depositul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.
Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ**BOALELE CONTAGIOASE**

stând cu dînșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil
de casă și popular demult cu-
noscute la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, re-
suflare a miros greu, blesare, rigăeală
acra, colică, arsuri în gât, producere
peste măsură de flegmă, galbinare, greață
și vomare, căreia de stomac, scaun tare
și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste
măsură a stomacului cu mâncări și beu-
turi, la limbrici, morburile de ficat și
hămorroidale un remediu vindecător
probat.

La morburile numite, picăturile de
stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți
ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă
sute de atestate. Prețul unei sticle dim-
preună cu îndrumarea cum să se folo-
sească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expe-
diție centrală prin apotecarul Carol Brady,
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt
rugați a fi cu precauțiune la marcă și
subscriere. Să se considere ca veritabile
numai astfel de picături, pe al căror
emballage e lipită o fașie verde cu cu-
vintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fașie e provăzută și cu iscă-
titura mea. [2875] 15-28

Picăturile de stomac Maria-Zell
veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia **Aug. Teutsch**;
Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighi-
șoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia
I. H. Weber; Mercurea: farmacia
Alb. Zink; Cohalm: farm. **erez. S.**
Nagelschmidt; Sebeșul-săsesc:
farm. **I. C. Reinhardt**.

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaci!“

zice un proverb vechiu.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un
astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant
și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sunt în favoarea cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la mușterii privați gratis și franco.
Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitori se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Desking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiunile regulamentului
pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree,
loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de
vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitori (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.)
Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sdrențe ieftine, care nu fac nici cât
prețul pentru croitor, recomandă

[682] 10-24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

Păziți! Agenți și hausireri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de
Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rătăcirea onor. public aduc la cu-
noștință, că la acest soi de oameni eu nu vînd marfă cu nici o condiție.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846 — 1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
cernă de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.